

smála se Neli. Vyběhly jsme ven. To byla taková nádhera! Jako by se roztrhla peřina. Obrovské vločky se snášely a barvily celý svět do běla. Během chvilky bylo sněhu na tucet sněhuláků a minimálně pět iglů!

Prásk! „Auuu, to studí!“ mnula jsem si krk, za kterým mi přistála ledová koule. Neli se mohla potřhat smíchy. „Ty potvoro!“ vrhla jsem se na ni a povalila ji do sněhu. „Sněhová bitka!“ naskákaly

na nás holky. „Napapej se, na!“ snažila se Anet narvat sních Annie do pusy. Annie se jí vyvlíkla, otočila se k ní zády a začala na ni hrabat sních jako pes. „Ustel si pod lavinou!“ vřískala u toho. Anet si kryla oči a snažila se k ní přiblížit. Mezitím jí ale Neli zezadu skočila na záda a obě se po hlavě zarazily do sněhu. Zatímco se holky mydlily mezi sebou, využila jsem chvilky a uválela obří kouli. „Jééé, sněhulák!“ všimla si mé činnosti Annie. Hrnula se ke mně, že mi se sněhulákem pomůže. Já s koulí měla ale jiné úmysly. Rafinovaně jsem počkala, až přijde ke mně, skloní se a začne válet druhou kouli. Pak jsem jí prostě nevinně upustila obří sněhovou kouli na hlavu. „A sněhulák je hotový!“ smály se holky. „Spíš sněhulka,“ hýkala smíchy Neli.